

**„Készítsétek elő az Úr útját, egyengessétek ösvényeit” (Mk 1,3)**

Hozzám szólnak ezek a szavak. Az Úr érkezik, és készen kell állnom a fogadására. Minden nap kérem tőle: „Jöjj el, Uram Jézus!” És Ő így válaszol: „Igen, hamarosan eljövök.” (vö. Jel 22,17.20) Az ajtóban áll és kopog, bebocsátást kér (vö. Jel 3,20). Nem küszöbölhetem ki az életemből. Itt Keresztelő János hív, hogy fogadjuk be az Urat, aki eljön. Az akkori zsidókhoz intézte szavait. Azt kérte tőlük, hogy ismerjék be bűneiket, térjenek meg és változtassák meg az életüket. Bizonyos volt benne, hogy közel van a Messiás eljövetele. A nép is évszázadok óta várta, de vajon készen állt-e arra, hogy fölismerje, hallgasson a szavára és kövesse? János tudta, hogy föl kell készülni a fogadására, ezért hangsúlyozza:

**„Készítsétek elő az Úr útját, egyengessétek ösvényeit”**

Hozzám szólnak a szavai, mert Jézus ma is minden nap eljön. Minden nap kopog az ajtómon, és a Keresztelő Szent János korában élt zsidókhoz hasonlóan nekem sem könnyű felismernem Őt. Akkor minden várakozással ellentétben egy eldugott kis faluból, Názáretből származó egyszerű ács személyében jelent meg. Ma pedig egy menekült vagy egy munkanélküli alakjában, a munkaadóm, az iskolatársam vagy a családtag-jaim személyében, olyan emberekben is, akikben az Úr arca nem mindig ismerhető fel teljes ragyogásában, sőt teljesen el van rejtve. Megbocsátásra, bizalomra és barátságra hív, hogy ne azonosuljunk az evangélium-mal ellentétes megoldásokkal. Halk hangját sokszor elnyomja a gyűlöletre, a megtorlásra vagy a megalkuvásra szólító zaj.

Erre vonatkozik a hasonlat, hogy kanyargós és göröngyös az út, hogy akadályok emelkednek előttünk, amelyek útját állják, hogy Isten belépjen mindennapi életünkbe. Nem is érdemes felsorolni a szívünkben lakozó sok nyomorúságot, önzést és bűnt, melyek vakká és süketté tesznek, hogy ne lássuk meg Őt és ne halljuk meg a hangját. Ha őszinték vagyunk, mindannyian tudjuk, mi akadályoz meg bennünket a találkozásban Jézussal, az igéjével és azokkal az emberekkel, akikkel azonosítja magát. Íme, az élet Igéje most személyesen hozzánk szól:

**„Készítsétek elő az Úr útját, egyengessétek ösvényeit”**

Javítsam ki a bennem levő ítélkezést, hogy elmarasz-talom a másik embert és már nem is szólok hozzá.

Próbáljam inkább megérteni, szeretni, álljak a szolgálatára. Javítsam ki a helytelen magatartást, ami oda vezet, hogy elárulom valakinek a barátságát, hogy erőszakos vagyok, hogy megkerülöm a polgári törvényeket. Térjek meg, és legyek kész elviselni még az igazságtalanságot is, hogy megmentsek egy kapcsolatot, és személyesen is tegyek azért, hogy épüljön a testvériség a környezetemben.

Határozott és kemény, de egyben felszabadító ígét kaptunk erre a hónapra, mely megváltoztathatja az életünket, meg tud nyitni a találkozásra Jézussal, hogy Ő éljen, cselekedjen és szeressen bennünk.

Ha megéljük ezt az ígét, még ennél is nagyobb hatása lesz: általa megszülethet Jézus közöttünk, a keresztény közösségben, a családban, a csoportban, ahová tartozunk. János az egész népre vonatkozóan mondta: és Isten „köztük élt” (Jn 1,14), a népe között.

Ezért szeretnénk egymást segítve egyengetni kapcsolataink ösvényeit, elkerülni minden visszasságot és megélni az irgalmasságot, amire meghívást kaptunk ebben az évben. Így együtt lehetünk majd az otthon, az a család, amely be tudja fogadni Istent.

És eljön a karácsony: Jézus nyitott kapukat talál majd és itt marad közöttünk.

Fabio Ciardi OMI

Fordította: Reskovits Ágnes

/forrás: [www.fokolare.hu/](http://www.fokolare.hu/)